

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาค่าสตร์ พ.ศ. 2518 - 2526" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาค่าสตร์ในด้าน ประเภทของเนื้อเรื่อง ประเภทของการวิจัย การระบุประเภท ประชกกร และตัวอย่างประเภทที่ใช้ วิธีการลุ่มตัวอย่างประเภท ลักษณะภาพของประเภท ระดับการศึกษาที่เกี่ยวข้อง แหล่งที่อยู่ของประเภท ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการตรวจสอบคุณภาพ ชนิดของข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิทยานิพนธ์ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้คือ วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิทยาค่าสตร์ สาขาวิชาการศึกษาวิทยาค่าสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 120 เล่ม สาขาการล่อนวิทยาค่าสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรค่าสตร์ จำนวน 105 เล่ม และวิชาเอกการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประล่านมิตร จำนวน 12 เล่ม รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 237 เล่ม ผู้วิจัยได้สำรวจและจำแนกวิทยานิพนธ์เหล่านี้ตั้งแต่วันที่ 14 มีนาคม ถึง 27 เมษายน พ.ศ. 2527 โดยใช้แบบสำรวจและจำแนกวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาค่าสตร์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2518 - 2526 มีลักษณะทางกายภาพดังต่อไปนี้

- 1 วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาค่าสตร์ของทุกสถาบันรวมกัน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 25.74 เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิธีและเทคนิคการสอน และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน ยกเว้นวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาค่าสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตรหนังสือเรียน และเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอนในปริมาณเท่า ๆ กัน

2 วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาลัยของทุกสถาบันรวมกัน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 56.12 เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน ยกเว้นวิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง

3 วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาลัยของทุกสถาบันรวมกัน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 67.93 ไม่มีการระบุประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน ยกเว้นวิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่มีการระบุประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

4 วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาลัยของทุกสถาบันรวมกัน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 86.08 ศึกษาวิจัยกับตัวอย่างประชากร และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

5 วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาลัยของทุกสถาบันรวมกัน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 40.92 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน ยกเว้นวิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบผสม

6 วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาลัยของทุกสถาบันรวมกัน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 53.59 ศึกษาวิจัยกับตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียน และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

7 วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาลัยของทุกสถาบันรวมกัน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 75.95 เกี่ยวข้องกับระดับมัธยมศึกษา และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

8 วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาลัยของทุกสถาบันรวมกัน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 46.41 ศึกษาวิจัยในสถานศึกษาใดสถานศึกษาหนึ่ง และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

9 วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาลัยของทุกสถาบันรวมกัน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 42.19 ใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และส่วนใหญ่คือร้อยละ 45.99 มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้โดยการหาค่าความยาก อำนาจจำแนก ความเที่ยง และความตรง เมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

10 วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา ศึกษาคำาสตร์ของทุกสถาบันร่วมกัน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 94.94 ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ เมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

11 วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา ศึกษาคำาสตร์ของทุกสถาบันร่วมกัน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 62.02 ใช้สถิติทั้งขั้นพื้นฐานและขั้นสูงในการวิเคราะห์ข้อมูล และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน ยกเว้นวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา ศึกษาคำาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่ใช้สถิติขั้นสูงเพียงอย่างเดียว ในปริมาณเท่า ๆ กับใช้สถิติทั้งขั้นพื้นฐานและขั้นสูงรวมกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ประเภทของเนื้อเรื่อง พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา ศึกษาคำาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิธีและเทคนิคการสอน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่จบทางด้านการศึกษา ศึกษาคำาสตร์ส่วนใหญ่จะออกไปเป็นครูตามสถานศึกษาต่าง ๆ ดังนั้นการค้นคว้าวิธีและเทคนิคการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลสูง จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวมากที่สุด และสามารถที่จะนำผลไปใช้ในการประกอบวิชาชีพครูได้โดยตรง
2. ประเภทของการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา ศึกษาคำาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการวิจัยเชิงบรรยายเป็นการวิจัยที่ให้อัตนพบเกี่ยวกับสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อันเป็นรากฐานที่จะใช้ทำความเข้าใจถึงความ เป็นเหตุเป็นผลของสิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์ของสังคมและพฤติกรรมของมนุษย์ (เล่มหวง พิริยานุวัฒน์ 2523 : 118) นอกจากนี้การวิจัยเชิงบรรยายส่วนใหญ่ ไม่ได้ใช้สถิติขั้นสูง ดังนั้นผู้ที่มีความรู้ทางสถิติไม่มากนักก็สามารถทำการวิจัยทางนี้ได้ อัตนพบในประเภทการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ศรีสว่าง กริชพิทยา วุฒ (2507 : 29 - 30) พันธ์ คราประยูร (2513 : 46 - 47) ภรณ์ ศิริโชติ (2520 : 126 - 129) ชูระวิชัยกิจไทย (2522 : 91 - 92) พิมพ์ิล ทองไพบูลย์ (2524 : 52 - 53) กัทธา พรประคำสน์สุ่ย (2524 : 57 - 59) และพิชัย ตลเล่มมอ (2527 : 40) ซึ่งเป็นการวิจัยที่ศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางสังคมศาสตร์และทางการศึกษา ยกเว้นการวิจัยของ กัทธา พรประคำสน์สุ่ย ที่ศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทุกสาขาวิชาของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. การระบุประชากร พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยา ศาสตร์ ส่วนใหญ่ไม่มีการระบุประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้ทำการวิจัย และอาจารย์ที่ควบคุมการวิจัยอาจมองไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องระบุแยกเป็นหัวข้อ เนื่องจาก ได้มีการระบุเป็นนัยไว้แล้วในหัวข้อขอบเขตของการวิจัย หรือหัวข้อตัวอย่างประชากรและวิธีการลุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งความจริงแล้วควรระบุให้เห็นชัดเจนโดยตั้ง เป็นหัวข้อขึ้น ทั้งนี้ เพื่อสะดวกแก่การสรุปหาผลจากตัวอย่างประชากรไปสู่ประชากรตามเป้าหมายได้

4. ประชากรและตัวอย่างประชากรที่ใช้ พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยา ศาสตร์ ส่วนใหญ่ทำการศึกษารวบรวมตัวอย่างประชากร ทั้งนี้คง เป็นเพราะการศึกษา กับ ตัวอย่างประชากรจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ลดระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัย นอกจากนี้ การเก็บข้อมูลในปริมาณจำกัดจะมีความเชื่อถือสูงกว่าการ เก็บข้อมูลในปริมาณมาก ๆ ด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้ทำวิจัยทุกคนควรคำนึงถึง โดยเฉพาะผู้ที่มีเงินทุนและเวลาลำกั ดในการทำวิจัย

5. วิธีการลุ่มตัวอย่างประชากร พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยา ศาสตร์ ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลุ่มตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจาก ประเภทของเนื้อ เรื่องที่พบว่าส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิธีและเทคนิคการสอน สิ่งจำเป็นต่องม การเลือกตัวอย่างประชากรให้มีลักษณะตรงตามที่ต้องการ ตลอดจนเลือกตัวอย่างประชากรที่ สะดวกแก่การศึกษาวิจัย ซึ่งถ้าใช้วิธีการอื่น ๆ อาจไม่ได้ตัวอย่างประชากรที่มีลักษณะตาม ต้องการ หรืออาจไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการวิจัยได้

6. ระดับการศึกษาที่เกี่ยวข้อง พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยา - ศาสตร์ ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับระดับมัธยมศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะวิทยานิพนธ์ที่นำมา ใช้ ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ส่วนใหญ่ เป็นวิทยานิพนธ์ของภาคมัธยมศึกษา ยกเว้นมหา วิทยาลัยเกษตร - ศาสตร์ ซึ่งไม่มีการแบ่ง เป็นภาคประถมศึกษา ภาคมัธยมศึกษา ดังนั้นวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทาง การศึกษา วิทยา ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงเกี่ยวข้องกับหลายระดับการศึกษา แต่ ยังคงเน้นระดับมัธยมศึกษา จึงมีผลทำให้วิทยานิพนธ์ที่นำมา วิเคราะห์ครั้งนี้ ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับ ระดับมัธยมศึกษา

7. สถานที่ภาพและแหล่งที่อยู่ของประชากรและ /หรือตัวอย่างประชากร พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยา ศาสตร์ ส่วนใหญ่ศึกษา วิจัยกับนักเรียนและส่วนใหญ่ศึกษา วิจัยในสถานศึกษาใดสถานศึกษาหนึ่ง ทั้งนี้อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากประเภทของเนื้อ เรื่อง

วิธีการลุ่มตัวอย่างประชากร และระดับการศึกษาที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแล้วข้างต้น สิ่งทำให้
สถานภาพและแหล่งที่อยู่ของประชากรและ / หรือตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนและสถานศึกษา
หนึ่งสถานใดซึ่งสอดคล้องกัน

8. ประเภทของเครื่องมือ พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยา ศาสตร์
ส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นผลมาจาก
ประเภทของเนื้อเรื่อง ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่เป็นวิธีและเทคนิคการสอน ซึ่งจำเป็นต้องใช้แบบ
ทดสอบช่วยในการ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวัดความล่ามารถที่เกิดขึ้น

9. การตรวจสอบคุณภาพ พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยา ศาสตร์
ส่วนใหญ่ตรวจสอบคุณภาพโดยการหาค่าความยาก อำนาจจำแนก ความเที่ยงและความตรง
ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากประเภทของเครื่องมือที่พบว่า ส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบ ซึ่งส่วนใหญ่เป็น
แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และยังไม่เป็นที่เชื่อถือ หากไม่มีการตรวจสอบคุณภาพหรือ
ตรวจสอบคุณภาพไม่ครบทั้งกระบวนการ จะทำให้เครื่องมือนั้นลดความเชื่อถือลงได้

10. ชนิดของข้อมูล พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยา ศาสตร์ส่วนใหญ่
เป็นข้อมูลปฐมภูมิ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเพราะวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยา ศาสตร์ส่วนใหญ่
เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย และศึกษาวิจัยกับตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียน ดังนั้นในการ
ศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งจำเป็นต้องได้ข้อมูลที่มาจากแหล่งกำเนิดที่แท้จริง
ของปรากฏการณ์นั้น ๆ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

11. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา
วิทยา ศาสตร์ ส่วนใหญ่ใช้สถิติทั้งชั้นพื้นฐานและชั้นสูงรวมกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะตัวแปรที่
ทำการศึกษาอาจมีตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไป หรือศึกษากับตัวอย่างประชากรสองกลุ่มขึ้นไป ซึ่ง
จำเป็นต้องมีการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร หรือระหว่างกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยการ
หาค่าความสัมพันธ์ สหสัมพันธ์ หรือเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม และในการหาค่า
สถิติต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยสถิติชั้นพื้นฐานบางตัว เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น ซึ่งโดยมากนิยามตีความหมายที่สถิติชั้นพื้นฐานเหล่านั้นด้วย ดังนั้น
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยา ศาสตร์ส่วนใหญ่จึงใช้สถิติทั้งชั้นพื้นฐานและชั้นสูง

12. ข้อสังเกตจากผลการวิจัยประเด็นหนึ่งก็คือ ในการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามประเภทวิจัยนั้น พบว่ามีวิทยานิพนธ์ 1 เล่ม เป็นการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ และในการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามประเภทของเครื่องมือก็พบว่าวิทยานิพนธ์ 1 เล่มไม่ได้ระบุเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เมื่อผู้วิจัยกลับไปตรวจสอบข้อมูลจากแบบสำรวจและจำแนกวิทยานิพนธ์ พบว่าข้อค้นพบ 2 ประเด็นนี้เป็นข้อค้นพบจากวิทยานิพนธ์เรื่อง "พัฒนาการของการสอนวิทยาศาสตร์ในประเทศไทย" ข้อค้นพบใน 2 ประเด็นนี้ก็สนับสนุนซึ่งกันและกัน เพราะการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์เป็นการศึกษาและสรุปข้อมูลจากเอกสาร อาจไม่จำเป็นต้องมีเครื่องมือในการสำรวจ อย่างไรก็ตาม ผู้ทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวก็อาจจะใช้แบบสำรวจเอกสารได้ แต่เมื่อมีได้ระบุไว้จึงทำให้ข้อค้นพบของการสำรวจวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ปรากฏดังที่กล่าวมาแล้ว

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ พบว่ามีการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและปฏิบัติการวิทยาศาสตร์น้อยมาก และไม่ปรากฏว่ามีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับปรัชญาวิทยาศาสตร์ จึงน่าจะได้มีการทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ให้มากขึ้น
2. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์เท่าที่ผ่านมา ปรากฏว่ามีหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่คล้ายคลึงกันหรือซ้ำ ๆ กัน ทำให้ทิศทางของการวิจัยไม่กระจายเท่าที่ควร ดังนั้นทางหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์น่าจะมีการชี้แนะหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่มีทำกันน้อยหรือกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่น่าสนใจไว้อย่างกว้าง ๆ เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาลำบากเลือกปัญหาในการทำวิจัยได้ง่ายขึ้น ไม่ต้องไปตัดแปลงหัวข้อวิทยานิพนธ์จากงานวิจัยที่แล้วมา ทิศทางของการวิจัยก็จะกระจายกว้างขวางออกไป ผลการวิจัยก็จะ เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้นตามไปด้วย
3. จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า มีวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์จำนวนมากที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในโรงเรียน แต่ยังไม่มีการเผยแพร่ไปสู่โรงเรียนเท่าที่ควร ถึงแม้ว่าทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้พิมพ์เผยแพร่สรุปข้อค้นพบงานวิจัยอยู่เล่มออกก็ตาม แต่ถ้าอย่างน้อยผู้ทำวิทยานิพนธ์แต่ละคนได้ส่งข้อค้นพบไปยังโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประจำกร โรงเรียนต่าง ๆ ก็จะได้รู้ผลการวิจัย และมีโอกาสนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การที่บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ได้พิมพ์บทสรุปข้อค้นพบวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตระดับตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่นั้น ก็เป็นสิ่งที่ช่วยการนำผล

การวิจัยให้เป็นประโยชน์มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าจะได้มีการส่ง เอกสารนั้นไปยังแหล่งผู้ใช้ งานวิจัย

4. จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่ไม่มีการระบุประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ซึ่งโดยหลักการแล้ว ควรจะระบุไว้เพื่อ ตีความหรือสรุปพาดพิงจากตัวอย่างประชากรไปสู่ประชากรตามเป้าหมายได้ ดังนั้น ในการวิจัย ครั้งต่อไปจึงควรได้มีการระบุประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยให้เด่นชัดขึ้น

5. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทาง การศึกษา วิทยาศาสตร์ของสถาบันการศึกษาที่อยู่ในส่วนภูมิภาค โดยอาจศึกษาวิเคราะห์ในด้าน ต่าง ๆ ให้ละเอียดกว่านี้ เช่น ประเภทของการวิจัย อาจจำแนกออกเป็นการวิจัยเชิงประวัติ - ศาสตร์ การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงความสัมพันธ์ การวิจัยเชิงพัฒนาการ และการวิจัยเชิง ทดลอง เป็นต้น หรืออาจศึกษาด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ด้านลักษณะในการเขียนวรรณคดีที่ เกี่ยวข้อง ลักษณะในการเขียนอภิปรายผล ลักษณะในการเขียนข้อเสนอแนะ หรือ สรุปข้อค้นพบ ของงานวิจัยแต่ละด้าน เป็นต้น

6. จากการทำวิจัยครั้งนี้ พบว่า การมีห้องสมุดของบัณฑิตวิทยาลัยซึ่งเป็นศูนย์รวม วิทยานิพนธ์ที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้การค้นคว้าหรือศึกษาวิทยานิพนธ์สะดวกขึ้นมาก ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย สุพิลาภกรณมหาวิทยาลัย จึงน่าจะจัดห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัยขึ้น เพื่อเป็นศูนย์รวม วิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา และเพื่อสะดวกในการค้นคว้าหรือศึกษา วิทยานิพนธ์โดย เฉพาะ โดยจัดให้นิสิตเข้าศึกษาค้นคว้าได้ ทั้งนี้เพราะห้องสมุดที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ นิสิตเข้าศึกษาค้นคว้า ไม่สะดวกเท่าที่ควร และมีวิทยานิพนธ์ไม่ครบทุกเล่ม

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย